

22.1.2023 – Jednota – projednejme to spolu

Čtení: Izaj 1,1–18; Mat 25,31–40

Písně: 761; 757; Mám já přítele; Jedno jsme v DS; Spoj nás v jedno Pane

12 Že se mi chodíte ukazovat! Kdo po vás chce, abyste šlapali má nádvoří?

13 Nepřinášejte už šalebné obětní dary, kouř kadidla je mi ohavností, i novoluní, dny odpočinku a svolaná shromáždění; ničemnost a slavnostní shromáždění, to nemohu vystát. 14 Z duše nenávidím vaše novoluní a slavnosti, jsou mi jen na obtíž, jsem vyčerpán, když je musím snášet. 15 Když rozprostíráte své dlaně, zakrývám si před vámi oči. Ať se modlíte sebevíc, neslyším. Vaše ruce jsou celé od krve. 16 Omyjte se, očistěte se, odkliděte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. 17 Učte se činit dobro. Hledejte právo, zakročte proti násilníku, dopomozte k právu sirotkovi, ujímejte se pře vdovy. 18 Pojděte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

Kázání

1,10-15 Jejich oběti Bohu nedělaly žádnou radost, Bůh neodsuzuje obětní systém, který je podrobně popsán v Mojžíšových knihách. Vyzývá však k upřímné víře a zbožnosti. Vůdcové důsledně dodržovali všechny svátky a přinášeti tradiční dary a oběti, ale ve svých srdcích zůstávali Bohu nevěrní. Oběti měly být vnějším znamením jejich vnitřní víry v Boha, jenže vnější znaky zůstaly prázdné, protože jim chyběla niterná víra. Proč tedy stále přinášeli oběti? Podobně jako mnoho lidí dnes, i oni více věřili svým náboženským obřadům než Bohu, kterému sloužili. Přemýšlej nad svými náboženskými úkony: pramení z tvé víry v živého Boha? Bůh nemá radost z našich vnějších činů, pokud nám chybí vnitřní víra (viz 5. Mojžíšova 10,12-16(*Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, 13 abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. 14 Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. 15 Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak tomu je dnes. 16 Obřežte tedy svá neobřezaná srdce a už nebudte tvrdošíjní.*); 1. Samuelova 15, 22-23(*Tu řekl Samuel: „Líbí se Hospodinu zápalné oběti a obětní hody víc než poslouchat Hospodina? Hle, poslouchat je lepší než obětní hod, pozorně rozvažovat je víc než tuk beranů. 23 Vzdor je jako hříšné věštění a svéhlavost jako kouzla a ctění domácích bůžků. Protože jsi zavrhl Hospodinovo slovo, i on zavrhl tebe jako krále.“*); Žalm 51,16-19(*Vysvobod' mě, abych nebyl vinen krví, Bože, Bože, moje spáso, ať plesá můj jazyk pro tvou spravedlnost. 17 Panovníku, otevři mé rty, ať má ústa hlásají tvou chválu. 18 Oběť, kterou bych dal, se ti nezalíbí, na zápalných obětech ti nezáleží. 19 Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Srdcem zkroušeným a zdeptaným ty, Bože, nepohrdáš!*);

1,11 K ČEMU JE MI MNOŽSTVÍ ... OBĚTNÍCH HODŮ. Izajáš odsuzuje lid za to, že se podílí na zlých skutcích a bezpráví (v. 16-17) a současně stále přináší dary a oběti Bohu, modlí se k němu a uctívá jej. Pokud naše srdce

není upřímně oddáno Bohu a jeho svatým cestám, uctívání a chvála se pro něj stávají ohavností (srov. 66, 3(Člověk zabíjí v oběť býka i ubíjí člověka, obětuje jehňátko i láme vaz psu, přináší obětní dar i krev z vepřů dává, na připomínku pálí kadidlo i dobrořečí ničemné modle. Oni si vyvolují vlastní cesty, jejich duše si libuje v ohyzdných modlách); Jer 7,21–26(Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: „Přidejte své zápalné oběti ke svým obětním hodům a jezte maso! 22 Nemluvil jsem k vašim otcům o zápalné oběti a obětním hodu v den, kdy jsem je vyvedl ze země egyptské; žádný takový příkaz jsem jim nedal. 23řikázal jsem jim jedině toto: ‚Poslouchejte mě a budu vám Bohem a vy budete mým lidem, chodte po všech cestách, jak jsem vám přikázal, a povede se vám dobře.‘ 24 Ale neposlechli, své ucho nenaklonili, žili podle záměrů svého zarputilého a zlého srdce, obraceli se ke mně zády, a ne tváří, 25 a to ode dne, kdy vaši otcové vyšli z egyptské země, až dodnes. Posílával jsem k nim nepřetržitě všechny své služebníky proroky, posílal jsem je denně, 26 ale neuposlechli mě, své ucho nenaklonili, zůstali tvrdošíjní a jednali hůř než jejich otcové.);

1,13 „Slavnosti novoluní“ a, sobotní shromáždění odkazují na oběti vykonávané pravidelně každý měsíc (4, Mojžíšova 28,11-14) a zvláštní, sobotní dni v souvislosti s Dnem smíření a svátkem stanů (3.Mojžíšova 16,31.23-34,39). I když lidé nepotřebovali lítost nad svými hříchy, stále přinášeli oběti zá hřích. Pro Boha nic neznamenaají oběti a dary, přinášené s nesprávnými pohnutkami. **Bůh chce, abychom ho milovali, důvěřovali mu a zanechali svých hříchů;** pak přijme naše „oběti“ času, peněz nebo služby.

1,15 NESLYŠÍM. Hřích v našem životě způsobí, že se Bůh odvrátí od našich modliteb (viz Jak. 4,3(Prosíte sice, ale nedostáváte, protože prosíte nedobře: jde vám o vaše vášně); 1Jan 3,22(oč bychom ho žádali, dostáváme od něho, protože zachováváme jeho přikázání a činíme, co se mu líbí.)

1,18 Šarlat nebo purpur byla sytě rudá, do hloubky pronikající barva. Byla tak stálá, že prakticky nebylo možné jí z oděvu odstranit. Zde je zřejmě narážka na ruce vrahů potřísněné krví (viz.1,15.21). Zdá se, že skvrny hříchu jsou také tak trvalé, ale Bůh je schopen tyto hříšné skvrny odstranit z našich životů, jak zaslubuje Izraelcům. Nemusíme kráčet životem stále špinaví, Boží slovo nás ujišťuje, že pokud chceme a jsme poslušní, Kristus nám odpustí a očistí nás i od zdánlivě nesmazatelných skvrn (Žalm 51,1-7(Pro předního zpěváka. Davidův, 2 když k němu přišel prorok Nátan, protože vešel k Bat-šebě . 3Miluj se nade mnou, Bože, pro milosrdenství svoje, pro své velké slitování zahlad' moje nevěrnosti, 4 moji nepravost smyj ze mne dokonale, očist' mě od mého hříchu! 5 Doznávám se ke svým nevěrnostem, svůj hřích mám před sebou stále. 6 Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé ve tvých očích. A tak se ukážeš spravedlivý v tom, co vyřkneš, ryzí ve svém soudu. 7Ano, zrodil jsem se v nepravosti, v hříchu mě počala matka.)

1,18 POJDTE, PROJEDNEJME TO SPOLU. Bůh nechtěl svůj lid zavrhnout a zničit. Nabízí úplné odpuštění a udělení milosti, pokud se lid bude kát, odvrátí se od zla, bude usiloval o správné jednání a poslouchat jeho slovo (v. 16–19). Boží odpuštění je nyní dostupné všem, kdo (ačkoli

zhřešili) vyznávají své hříchy, kají se a přijímají prostřednictvím krve Ježíše Krista Boží očištění (Luk. 24,46–47 (*Řekl jim: „Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých; 47 v jeho jménu se bude zvěstovat pokání na odpuštění hříchů všem národům, počínajíc Jeruzalémem.*); Ti, kdo odmítají Boží milosrdenství a namísto toho se vzpurně rozhodli držet se svých vlastních cest, budou zničeni (v. 20).

Boha můžeme zakusit v tom, čemu se říká odpuštění hříchů. Hřích – dnes nepopulární slovo. Raději bychom mluvili o životních chybách, sklonech povahy nebo špatných povahových vlastnostech. Bible stručně nazývá náš stav duchovního odcizení od Boha a jeho důsledky hříchem. Jak hřích otravuje naše duše, jak ničí životy jednotlivců i společenství! Můžeme se však z této situace hříchu dostat. To je radostná zpráva. Bůh nám chce odpustit! Pokud ve víře přijmete Ježíše Krista, naplní se na vás slova proroka: "Toto praví Hospodin: I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, vyblednou jako sníh; i kdyby byly červené jako karmín, zbělají jako vlna.

Boha můžeme zakusit v zážitku duchovního znovuzrození. A je to koneckonců nezbytná potřeba: "Pokud se člověk nenarodí znovu, nemůže spatřit Boží království. Musíš se znovu narodit." - Ježíš řekl. Víme, že regenerovat může pouze Bůh. Co je tedy úkolem člověka v tomto aktu? Mé chápání Nového zákona i některé praktické zkušenosti mě vedou k závěru, že úkol člověka při prožívání znovuzrození je nastíněn ve slově, které Ježíš pronesl na začátku svého veřejného působení: "Čiňte pokání a věřte evangeliu". Pokud činíme pokání ze svých hříchů a uvěříme radostné zvěsti o spasení (k čemuž nám pomáhá Duch svatý), pak Bůh ze své strany provede to, co lidově nazývám duchovní operací srdce; znovu nás zrodí. Pak uvidíme, že "staré věci pominuly, hle, všechno se stalo novým".

Boha můžeme zakusit, když zakoušíme moc Ducha svatého, která se přelévá do našich životů. Tato moc nám umožní žít lepší křesťanský život, lépe sloužit bližním a účinněji svědčit o Ježíši Kristu. "Vy však přijmete moc Ducha svatého, až na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, Samařsku a až na konec země." - řekl Vzkříšený Pán.

JAK DLOUHO BUDETE KULHAT NA OBĚ STRANY? Řekl prorok Eliáš. Je-li Pán Bůh, následujte ho; je-li Kristus Pán, svěřte mu svůj život!

A jak je to s tebou, drahý příteli? Jste opravdu na Boží straně? Zažili jste někdy požehnaný okamžik osobního setkání s Bohem? Nebo jste jen dědicem slavné minulosti? Když jsem jednou na základě této kapitoly Písma mluvil k mladé generaci svého církevního společenství, řekl jsem: "Jste vychováváni v domovech věřících rodičů, v atmosféře Božího slova

a modlitby; od útlého věku nasloucháte Božímu slovu při bohoslužbách. Pamatuj, že víra tvých rodičů tě nezachrání. Zachránit vás může pouze vaše osobní víra, vaše osobní důvěra v Ježíše Krista." Díky Bohu za to, že se toto osobní, skutečné setkání s Bohem odehrává i dnes. "Křesťany se nerodí, křesťany se stávají"! Stojí za to podívat se na svůj život z tohoto úhlu pohledu.

Zajímalo by mě, kolik lidí by dnes chtělo říct: "Chci, aby Kristus přebýval v mém srdci, chci, aby mi odpustil hříchy. Dnes se mu zcela odevzdávám!". Je tu někdo? Pokud ano, Bůh zná vaše srdce. Jděte domů, vezměte si Bibli a začněte číst Janovo evangelium. Poproste Boha, aby skrze ni promluvil k vašemu srdci. Požádejte ho, aby vám odpustil hříchy. Řekněte Pánu, že ho budete následovat a sloužit mu.

Cokoliv jste učinili jednomu z těchto nepatrných...

Mat 25,31–40 Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.

Matoušovo evangelium nám připomíná, že lásku k Bohu nemůžeme oddělovat od lásky k lidem. Boha milujeme, když sytíme hladové, napájíme žíznivé, přijímáme cizince, oblékáme nahé, pečujeme o nemocné a navštěvujeme vězně. Když se staráme o „jednoho z těchto nepatrných“ a sloužíme mu, staráme se o samotného Krista a sloužíme mu.

Bůh nás vyzývá, abychom ctili posvátnost a důstojnost každého člena Boží rodiny. Když o druhé pečujeme, sloužíme jim a milujeme je, neukazuje to, kdo jsou oni, ale kdo jsme my. Jako křesťané musíme být jednotní v odpovědnosti milovat druhé a pečovat o ně tak, jak o nás pečuje a jak nás miluje Bůh. Tak svou společnou víru prožíváme prostřednictvím svých činů ve službě světu.

Prorok Ezechiel popisuje Hospodina Boha jako pastýře, tak jsme to prožívali i v předminulém týdnu modliteb. Pastýře, který sceluje stádo, když shromažďuje zbloudilé a ovazuje zraněné. Otec si jednotu přeje pro svůj lid a také ji působením svého Svatého Ducha stále uskutečňuje, aby stádo bylo úplné. Modlitbou se otevíráme přijetí Ducha, který obnovuje jednotu všech pokřtěných.

Pojďte, projednejme to spolu, praví Hospodin. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna. Díky Ježíši Kristu a jeho oběti.